

**Zápis
z konzultačního dne k přestupkové problematice
konaného odborem všeobecné správy Ministerstva vnitra
pro zpracovatele přestupkové agendy
dne 5. 12. 2017**

Dne 5. 12. 2017 se od 10.00 hod. uskutečnil formou videokonference konzultační den (dále jen „KD“) pro krajské úřady (dále též „KÚ“) k přestupkové agendě v gesci odboru všeobecné správy (dále jen „OVS“) Ministerstva vnitra (dále též „MV“).

KD se za Ministerstvo vnitra zúčastnili: JUDr. Ivana Breburdová, JUDr. Myron Zajonc, Mgr. Ing. Jan Strakoš, Mgr. Petra Siekliková, Mgr. Zuzana Šrámková a Mgr. Eva Dianišková z OVS a Mgr. Luboš Tichý a Mgr. Jiří Totín z odboru legislativy a koordinace předpisů (dále jen „OLG“).

JUDr. Ivana Breburdová přivítala účastníky KD, seznámila je s programem KD a následně bylo přistoupeno k jeho prvnímu bodu.

**I. Odpovědi na dotazy některých KÚ, které MV obdrželo
v souvislosti s konáním KD**

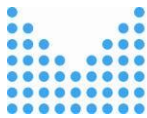
1) Přestupek ublížení na zdraví podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb.,

o některých přestupcích, (dále jen „ZNP“)

Městská část pokládá za problematický výklad § 7 odst. 1 písm. b) ZNP, týkající se přestupku ublížení na zdraví, neboť v zákoně není přesná definice, jakým jednáním se lze tohoto přestupku dopustit. Dle argumentace městské části je nedbalostní i úmyslné ublížení na zdraví definováno v zákoně č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. V ZNP již není uveden pojem „nedbalostní“ či „drobné“ ublížení na zdraví, jak tomu bylo v minulosti v zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích, (dále též „PřesZ“). Dle městské části je tedy problematické, jaké jednání zařadit pod dané ustanovení (§ 7 odst. 1 písm. b) ZNP), kdy ublížení na zdraví, u něhož škodlivost naplňuje znaky přestupku, by kvalifikovala jako přestupek hrubého jednání dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4. ZNP.

Odpověď:

Podle § 7 odst. 1 písm. b) ZNP se přestupku dopustí ten, kdo jinému ublíží na zdraví. Podle § 15 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „ZOP“), k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění; postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Přihlédneme-li ještě k definici přestupku podle § 5 ZOP, kdy přestupkem je

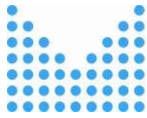
společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin, dospějeme k závěru, že přestupku podle § 7 odst. 1 písm. b) ZNP je možno dopustit se z nedbalosti ale také úmyslně. V případě, kdy jednáním dojde k ublížení na zdraví, se pak bude jednat vždy o § 7 odst. 1 písm. b) ZNP, nebude-li se jednat o trestný čin. Skutková podstata pak již nerozlišuje, zda se jedná o „drobné“ ublížení na zdraví či nikoliv, ale v každém konkrétním případě je třeba zkoumat společenskou škodlivost skutku; tedy zda vůbec došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku jako takového. Na závěr lze doplnit, že přestupek podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4. ZNP, tedy přestupek, kdy fyzická osoba úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání, je zbytková skutková podstata a použije se v případě, kdy konkrétní jednání nelze podřadit pod jinou přílehavější skutkovou podstatu.

2) Přestupky pachatelů – žadatelů o azyl v SRN

V příhraničním městě se začínají množit přestupky pachatelů - žadatelů o azyl v SRN (ubytovací zařízení pro azylanty umístěné na německé straně těsně na hranici). Tyto osoby docházejí pravidelně do restauračního zařízení na české území a páchají v obci řadu přestupků (veřejný pořádek, občanské soužití - ublížení na zdraví, majetek). Jedná o osoby, které jsou v azylovém řízení v SRN a tím, že překračují neoprávněně hranice, tj. vstupují na území ČR, porušují zákony SRN (tuto skutečnost žádá ze stran neřeší, ačkoliv se tyto osoby scházejí nejen v českém restauračním zařízení, ale i na náměstí českého městečka, a policie nekoná – tedy ani česká ani německá policie neřeší neoprávněné překročení hranic, řeší pouze věc, ke které je přivolána (rvačka, krádež atd.). Osobní údaje azylantů má česká policie pouze z předložených dokladů na místě (ze zásahu, ke kterému je přivolána). Kontrola podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, není příslušnými orgány prováděna. Jedná se nám o to, jakým způsobem by se měly projednat přestupky těchto pachatelů, když je třeba ve věci nařídit ústní jednání a předvolat obviněného - žadatele o azyl v SRN, který však právě z důvodu probíhajícího azylového řízení, nesmí, dle německé právní úpravy, opustit území SRN, neboť by se v uvedeném případě jednalo o neoprávněné překročení hranic v době probíhajícího azylového řízení (české orgány tedy nemohou po těchto obviněných vymáhat dostavení se před český správní orgán, neboť by tímto postupem byl porušen německý zákon). Přestupkové věci, které je možno řešit v příkazním řízení, jsou přestupkovou komisí tímto způsobem řešeny; zatím se vydané příkazy daří doručovat obviněným, vymahatelnost pokut je však nulová.

Odpověď:

K postupu Policie ČR se OVS nemůže vyjadřovat. Snad lze jen doporučit řešení této problematiky na úrovni vedení kraje a krajského ředitelství Policie ČR v rámci spolupráce při řešení místních záležitostí veřejného pořádku v kraji.

Z hlediska projednávání těchto přestupků, pokud nejsou splněny podmínky pro příkazní řízení, lze poukázat na následující:

Pokud správní orgán zjistí, že je nezbytné zahájit řízení z moci úřední, musí tak učinit o každém přestupku nezávisle na své vůli, a následně postupovat v souladu se ZOP. I v případě podezřelého, žadatele o azyl v SRN, mu tudíž správní orgán oznámí zahájení řízení o přestupku, nařídí ústní jednání a obviněného na toto jednání předvolá. Záleží přitom na obviněném, jak si zařídí, aby se mohl na jednání dostavit, aniž by se dopustil jak porušení zákonů SRN, tak podmínek vstupu cizince na území České republiky. Nedostaví-li se na ústní jednání bez náležité omluvy nebo dostatečného důvodu, může správní orgán rozhodnout ve věci a rozhodnutí obviněnému doručit. Pokud se neodvolá, nabyde rozhodnutí právní moci a přestupek bude vyřešen. Vymahatelnost tohoto rozhodnutí je již věc jiná. Důležité je, že příslušný správní orgán bude postupovat podle § 78 odst. 1 ZOP a nebude vystaven kritice pro nečinnost.

Pokud se však předvolaný náležitě a řádně omluví, nezbude správnímu orgánu než nařídít nové ústní jednání a obviněného opětovně předvolat.

Navíc je třeba upozornit na § 16 odst. 3 SŘ, tj. povinnost ustanovit obviněnému tlumočníka a vyhovovat písemnosti v jeho mateřském jazyce.

3) Jakou formou stanovit lhůtu osobě přímo postižené spácháním přestupku k udělení souhlasu?

K § 79 ZOP, zahájení řízení se souhlasem osoby přímo postižené spácháním přestupku. Je nutné stanovit lhůtu usnesením nebo lze pouhým přípisem?

Odpověď:

Touto otázkou se MV zabývalo již na KD konaném dne 7. 3. 2017 (viz zápis z tohoto KD, str. 6 až 8). Zde byl mimochodem prezentován tento názor, cit.:

„Ze ZOP nevyplývá povinnost stanovovat uvedené lhůty usnesením, přičemž podle § 39 odst. 1 správního řádu správní orgán určí lhůtu usnesením pouze tehdy, je-li to zapotřebí. S ohledem na skutečnost, že v daném případě je především v zájmu dotčené osoby, aby svůj nárok uplatnila ve stanovené lhůtě, resp. aby ve stanovené lhůtě udělila souhlas se zahájením řízení o přestupku nebo s jeho pokračováním, nebude zpravidla zapotřebí lhůtu stanovovat usnesením. Pokud jde o otázku, zda lze vydat usnesení podle § 39 správního řádu, který hovoří o účastnících řízeních, i v případě stanovení lhůty osobě přímo postižené spácháním přestupku, která není účastníkem řízení, ale jejíž souhlas je nutný k zahájení takového řízení nebo k jeho pokračování, máme za to, že takový postup možný je. Při postupu před zahájením řízení, na který se podpůrně vztahuje část čtvrtá správního řádu, přichází aplikace § 39 správního řádu v úvahu na základě § 154 správního řádu, který kromě použití vypočtených ustanovení částí druhé a třetí správního řádu umožňuje použít i další ustanovení, včetně § 39 správního řádu, pokud je aplikace těchto ustanovení

potřebná. V takovém případě je pak třeba pojem „účastník řízení“ vykládat širěji ve smyslu „dotčená osoba“ (srov. § 2 odst. 3 správního řádu), neboť při postupu podle části čtvrté žádní účastníci řízení nefigurují, protože se zatím žádné řízení nevede. Jestliže lze na základě tohoto výkladu osobě přímo postižené spácháním přestupku určit lhůtu pro udělení souhlasu k zahájení řízení o přestupku usnesením, je podle našeho názoru možné stanovit jí lhůtu usnesením i pro udělení souhlasu s pokračováním již zahájeného řízení. Přestože je takový postup možný, doporučujeme usnesením lhůtu neurčovat vzhledem k tomu, co s tím je spojeno (doručení usnesení, případný opravný prostředek proti němu podaný atd.), ledaže by to bylo v konkrétním případě skutečně potřebné, jak předpokládá § 39 správního řádu.“

Na tomto názoru i nadále setrváváme.

4) Jak postupovat v případě řešení přestupku ublížení na cti, nedostaví-li se osoba přímo postižená spácháním přestupku k jednání a správní orgán tak nemůže realizovat „usmíření“?

Přestupky dle § 7 odst. 1 písm. a) a § 7 odst. 2 písm. a) ZNP - ublížení na cti. Dle § 7 odst. 8 ZNP se správní orgán pokusí obviněného a osobu, již bylo ublíženo na cti, usmířit. Jak postupovat, pokud se tato osoba k řízení nedostaví. Trvat na její přítomnosti při dalším jednání či zaslat dotaz na usmíření písemně?

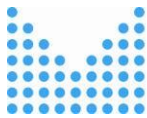
Odpověď:

Ustanovení § 7 odst. 8 ZNP ukládá správnímu orgánu povinnost pokusit se obviněného a uraženého na cti usmířit. Správní orgán se tedy musí pokusit o usmíření mezi obviněným a uraženým na cti; je to nezbytnou součástí daného řízení, přičemž skutečnost, že se správní orgán pokusil o usmíření ve smyslu výše uvedeného ustanovení ZNP musí vyplývat ze spisového materiálu, tj. musí být doložena.

Pokud se týká samotného aktu usmíření, musí být uzavřeno způsobem, který je procesně relevantní a též přezkoumatelný. Nejčastější a nejvhodnější způsob usmíření bude pravděpodobně ústně před správním orgánem, o čemž bude sepsán protokol podle § 18 SŘ, za souběžné účasti obviněného a osoby, již bylo přestupkem ublíženo na cti. S ohledem na okolnosti konkrétního případu podle našeho názoru není zcela vyloučena ani možnost realizovat usmíření písemnou cestou.

5) Dotaz k „dvojímu“ procesnímu postavení osoby v řízení o přestupku

I. Osoba je zmocněncem obviněné fyzické osoby a současně svědek; II. Osoba je zmocněncem poškozeného a současně svědek; III. Osoba je jednatelem obviněné právnické osoby a současně svědek. Jak s touto skutečností naložit v řízení o přestupku a při ústním jednání? Má být tato osoba vyslechnuta pouze v jednom procesním postavení? Jestliže ano, tak ve kterém? Pokud by měla být vyslechnuta v obojím procesním postavení, jak postupovat, když v každém z těchto postavení má jiná práva a povinnosti a o těchto je třeba ji poučit?

Odpověď:

a) Podobnou situací jsme se zabývali již v rámci KD, který se uskutečnil dne 10. 12. 2013, a odpověď lze vztáhnout na body I. a II. V takovém případě osobu vyslechneme jako svědka, protože není účastníkem řízení. Jako zmocněnec účastníka řízení pak taková osoba může uplatňovat procesní návrhy, ale nemůže místo této osoby vypovídat, neboť každý má vypovídat o tom, co sám viděl a slyšel. Při posouzení svědecké výpovědi pak lze také odkázat na KD 10. 12. 2013 citované judikáty Nejvyššího správního soudu, (dále jen „NSS“), které se zabývaly postavením poškozeného a zároveň svědka (rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2007, č. j. 2 As 46/2006-100, rozsudek NSS ze dne 10. 5. 2012, č. j. 3 As 16/2012-25), či navrhovatele a svědka (rozsudek NSS ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 57/2012-28).

b) V případě uvedeném pod bodem III., kdy jednatel obviněné právnické osoby by měl být zároveň svědkem, je třeba odkázat na rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541, (vizte bod 75 rozsudku NSS a násl.), a takovou osobu vyslechnout pouze jako účastníka řízení; tedy respektovat specifické postavení této osoby, která jako statutární orgán by měla vypovídat za právnickou osobu. Jiná situace by nastala v případě, kdy by tato osoba byla svědkem jiného skutku, než kterého se měla dopustit právnická osoba, které je jednatelem.

6) Dotaz k postavení osoby v řízení - společné řízení, kdy jedna a táž osoba je obviněnou z přestupku a zároveň osobou přímo postiženou spácháním přestupku jinou osobou

V případě, že je vedeno společné řízení, ve kterém je jedna osoba obviněna z jednoho přestupku a zároveň je osobou přímo postiženou spácháním dalšího přestupku jinou osobou (§ 71 ZOP), má v řízení pouze postavení účastníka řízení, tj. obviněného, nebo je ve vztahu k druhému přestupku osobou dle § 71 ZOP, případně svědkem, vypovídá-li k danému jednání?

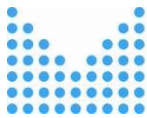
Odpověď:

Obdobně jako v předešlém případě je možné, aby jedna osoba byla zároveň obviněným v jednom skutku a osobou přímo postiženou spácháním přestupku v jiném skutku, který je projednáván ve společném řízení, pokud se bude jednat o odlišné skutky. Pokud by pak bylo potřeba osobu přímo postiženou spácháním přestupku vyslechnout ke skutku, kde je právě zúčastněnou osobu, vyslechneme se jako svědek.

7) Je na místě přiznat osobě přímo postižené spácháním přestupku nárok na náhradu hotových výdajů a ušlého výdělku v případě, že ve věci není předvolána, ale pouze vyrozuměna o konání ústního jednání?

Je na místě přiznat osobě přímo postižené spácháním přestupku nárok na náhradu hotových výdajů a ušlého výdělku dle § 79 SŘ, v případě, že ve věci není předvolaná, ale je pouze vyrozuměna o konání ústního jednání? Dle § 79 odst. 3 SŘ si nese své náklady sám správní orgán a účastník, dle § 79 odst. 4 SŘ se hotové

výdaje a ušlý výdělek hradí jiným osobám. Je třeba osobu přímo postiženou spácháním přestupku („bývalý navrhovatel“) považovat za tzv. jinou osobu?

Odpověď:

Ne; osobě přímo postižené spácháním přestupku ZOP přiznává pouze vybraná (procesní) práva tak, aby se mohla řízení o přestupku účastnit (§ 71). Mezi tato práva nepatří právo na náhradu hotových výdajů a ušlého výdělku.

8) Odložení věci dle § 76 odst. 3 ZOP – Osoba přímo postižená spácháním přestupku podá odvolání proti usnesení, které se pouze poznamenává do spisu. Nepřípustné odvolání anebo stížnost?

Podle § 76 odst. 3 ZOP se usnesení o odložení věci podle odst. 1 a 2 pouze poznamená do spisu a správní orgán o odložení věci vyrozumí osobu přímo postiženou spácháním přestupku. Jak postupovat v případě, kdy osoba přímo postižená spácháním přestupku podá odvolání proti tomuto usnesení, např. z důvodu, že se cítí být urážena na cti, správní orgán však situaci vyhodnotí tak, že se nejedná o hrubou urážku a proto věc odloží podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) ZOP. Má být toto „odvolání“ řešeno nadřízeným správním orgánem jako nepřípustné, nebo má správní orgán I. stupně věc řešit v režimu stížnosti podle § 175 SŘ?

Odpověď:

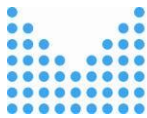
Podle § 37 odst. 1 SŘ se podání posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Tento princip ovšem není možno uplatňovat proti jednoznačně formulované vůli podatele. Pokud navíc § 92 odst. 1 SŘ výslovně pamatuje na případy, kdy je proti rozhodnutí správního orgánu podáno nepřípustné odvolání – což je i případ usnesení, které se pouze poznamenává do spisu – pak nelze vyloučit ani první z uvedených variant, tedy zamítnutí podání jako nepřípustného odvolání nadřízeným správním orgánem.

9) K usnesení o odložení věci dle § 76 odst. 4 ZOP. Oznamuje se toto usnesení? Pokud ano komu? Je možnost podat proti němu odvolání?

V souladu s názorem MV se usnesení o odložení věci dle § 76 odst. 4 ZOP oznamuje podezřelému z přestupku a osobě přímo postižené spácháním přestupku. V případě, že je proti tomuto usnesení podáno odvolání např. osobou přímo postiženou spácháním přestupku, je na místě aplikovat § 86 odst. 2 SŘ a zaslat stejnopis odvolání podezřelému z přestupku, když § 86 odst. 2 SŘ pojednává o zaslání odvolání všem „účastníkům“? V dané věci totiž účastníci řízení nejsou, neboť řízení ve věci nebylo zahájeno. Oznamuje se rozhodnutí o odvolání proti usnesení vydané dle § 76 odst. 4 ZOP „všem účastníkům řízení“?

Odpověď:

Vyjdeme-li z názoru OLG, jakožto ústředního gestora nové právní úpravy přestupkového práva, pokud se usnesení oznamuje podezřelému a osobě přímo postižené spácháním přestupku, (tedy „dotčeným osobám“ - viz § 2 odst. 3 SŘ), pak

je nutno dovodit, že se mohou tyto osoby, byť nejsou účastníky řízení, proti němu i odvolat; v tomto případě se bude jednat o řádné odvolání a správní orgán je povinen postupovat dle § 81 až 93 SŘ, tedy včetně výzvy druhé osoby aby se k odvolání vyjádřila a rozhodnutí o odvolání doručit všem dotčeným osobám.

10) Výklad § 73 a § 64 odst. 2 ZOP

Výklad k § 73 ZOP a k § 64 odst. 2 ZOP (jedná-li se o postup mezi správními orgány), např. v rámci kontrolní/dozorové činnosti zjistí správní orgán porušení předpisů, k jejichž projednání jako přestupku není např. věcně příslušný. Bude postupováno podle § 73 ZOP nebo podle § 64 odst. 2 ZOP?

Odpověď:

Je třeba rozlišit dvě situace. Pokud správní orgán sám při své činnosti zjistí porušení právního předpisu, které by mohlo být posouzeno jako přestupek, ale nebude sám věcně nebo místně příslušným k projednání takového přestupku, oznámí přestupek podle § 73 ZOP věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

Jiná situace je však v případě, kdy správnímu orgánu od někoho dojde oznámení o přestupku a tento správní orgán nebude věcně či místně příslušným, pak dojde k předání věci podle § 64 odst. 2 ZOP věcně nebo místně příslušnému správnímu orgánu.

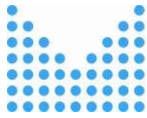
11) K ukládání a odůvodňování sankce, resp. správního trestu za více přestupků

Obviněný je uznán vinným ze spáchání dvou přestupků (oba přestupky proti občanskému soužití) a je mu za tyto přestupky uložen úhrnný trest, přičemž jeden přestupek byl spáchán před účinností ZOP a druhý po nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle jaké právní úpravy je tento trest ukládán a jaká právní úprava se použije při určení druhu a výměry úhrnného trestu? Použije se ještě § 12 PřesZ?

Odpověď:

V první řadě si je třeba uvědomit, že pachateli lze uložit vždy jen takový druh sankce či správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje (viz původní § 7 odst. 2 PřesZ; stejné pravidlo nyní v § 2 odst. 6 ZOP). Naproti tomu odpovědnost za přestupek se posuzuje vždy podle zákona účinného v době, kdy došlo ke spáchání přestupku (nestanoví-li pozdější předpis příznivější úpravu – totéž ale platí i u sankcí; užíje se předpisu, který je pro obviněného výhodnější).

Pokud se tedy odpovědnost prvního přestupku posuzuje podle PřesZ a odpovědnost druhého přestupku podle zákona pozdějšího (s ohledem na data, kdy k přestupkům došlo), a společné řízení o nich je zahájeno za účinnosti nové právní úpravy (postupem dle ZOP), pak i zde je třeba reflektovat zásadu absorpce. Podle našeho názoru se však bude postupovat podle nové úpravy, tedy podle ZOP. Tak jako PřesZ obsahoval zásadu absorpce v § 12 odst. 2, tak ji ve stejném duchu obsahuje i nový

zákon v § 41 odst. 1. V tomto případě by podle našeho názoru tedy měl správní orgán vycházet z § 41 odst. 1 (i s přihlédnutím k tomu, že nový zákon celkově klade vyšší nároky na správní orgán, pokud jde o odůvodňování jím ukládaného správního trestu). Odstavec druhý, obsahující prvky „asperační“ zásady, by se však v tomto případě užít neměl.

12) Lze jedním příkazem vyslovit vinu dvou spolupachatelů? A jak postupovat, když si jeden z nich podá odpor?

K otázkám jsme doposavad nalezli: V článku JUDr. Zbyňka Žďárského (Nejvyšší státní zastupitelství) Důsledky odporu proti trestnímu příkazu z pohledu principu revizního, zákazu reformace in peius a beneficia cohaesionis, Právní praxe 1994, č. 10, str. 594 (ASPI ID: LIT3441CZ) autor konstatuje, že „Současná soudní praxe, stejně jako tomu bylo za účinnosti dřívější právní úpravy, požaduje, aby byl trestní příkaz vydáván jednotlivě na každého obviněného, byť v téže věci a pro tentýž skutek. Soud pak v hlavním líčení po podaném odporu rozhoduje pouze o tom z obžalovaných, který si odpor podal“. Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 16. 2. 2011, sp. zn. 8 Tdo 25/2011, předeslal, že postup, kdy je trestním příkazem rozhodnuto ohledně několika obviněných, jistě není postup optimální, ovšem následný postup soudu v dané věci (po podání odporu jedním z obviněných) současně hodnotil jako správný.

Odpověď:

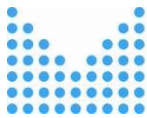
Domníváme se, že vyslovit vinu dvou spolupachatelů jedním příkazem je teoreticky možné (zákon tento postup výslovně nevylučuje), ovšem takový postup nedoporučujeme, neboť v praxi se jeví značně problematickým. V případě dvou či více spolupachatelů/spoluobviněných doporučujeme, je-li možné věc rozhodnout příkazem, aby byl příkaz vydáván každému obviněnému zvlášť. Problematikou vydávání tzv. společného příkazu u více obviněných jsme se zabývali také na KD konaném dne 29. 9. 2009, kde jsme vyslovili názor, že v případě dvou spoluobviněných doporučujeme vydat každému obviněnému samostatný příkaz, neboť pro vydání společného příkazu nejsou splněny podmínky - nevedlo se žádné společné řízení, nevzdává se společné rozhodnutí. Na tento závěr odkazujeme.

13) Podle jaké právní úpravy má být vedeno řízení o přestupku poté, co bylo pravomocné rozhodnutí o přestupku vydané v řízení dle PřesZ po 1. 7. 2017 v přezkumném řízení zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu prvního stupně?

Odpověď:

Z ustanovení § 112 odst. 5 ZOP lze dovodit, že v těchto případech se v přezkumném řízení bude postupovat podle nové právní úpravy. Pokud bude rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které nabylo právní moci ještě před 1. 7. 2017, v takto provedeném přezkumném řízení zrušeno a věc bude vrácena správnímu orgánu, pak tento procesně postupuje dle nové úpravy, hmotněprávně dle úpravy původní, resp.

odpovědnost za přestupek bude posuzovat podle části druhé PřesZ (pokud pozdější úprava není pro obviněného příznivější).

14) Rozhodnutí o dvou přestupcích obviněného vydané ve společném řízení. Dotaz k formě rozhodnutí, když jedním přestupkem je obviněný uznán vinným a v případě druhého přestupku správní orgán řízení zastaví.

Pokud správní orgán v rámci společného řízení rozhoduje o dvou přestupcích obviněného tak, že za jeden přestupek uzná obviněného vinným a řízení ve druhém případě zastavuje, jakou formou tak má učinit? Rozhodnutí o vině se vydává dle § 93 a násl. ZOP ve spojení s § 67 a násl. SŘ. Rozhodnutí o zastavení řízení má formu usnesení dle § 86 odst. 1 ZOP. Ve standartních případech se obviněný, případně další účastník řízení, může jak proti rozhodnutí o vině tak i proti rozhodnutí o zastavení řízení odvolat. Musí správní orgán v takovém případě vydávat dvě rozhodnutí (rozhodnutí a usnesení), nebo může rozhodnout jedním rozhodnutím se dvěma výroky (o uznání viny a zastavení řízení) tak, jak tomu bylo doposud. Pokud by měl správní orgán vydávat dvě formy rozhodnutí, může nastat situace, že k odvolacímu orgánu půjde několik odvolání proti různým rozhodnutím. Jakou formou by o těchto odvoláních pak rozhodoval odvolací orgán? Podotýkáme, že by se stále mělo jednat o společné řízení.

Odpověď:

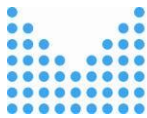
Pokud ve společném řízení vedeném podle § 88 odst. 1 ZOP dojde správní orgán k závěru, že v části řízení o přestupku je možno rozhodnout o vině, a v části řízení je nutno řízení zastavit, musí správní orgán ve věci přestupku, kde uznává obviněného vinným vydat rozhodnutí ve smyslu § 93 ZOP a § 68 a násl. SŘ, a v části kde bude řízení zastavovat, vydá samostatné usnesení dle § 86 ZOP, které dle povahy buď účastníkům oznamuje, nebo pouze poznamená do spisu.

V daném případě nelze rozhodnout jedním rozhodnutím, kterým bude rozhodnuto o vině a trestu a současně se bude řízení zastavovat. Tomu brání § 76 odst. 1 SŘ, která stanoví, že v případech stanovených zákonem rozhoduje správní orgán usnesením. A § 86 ZOP ve všech případech ukládá správnímu orgánu řízení zastavit usnesením.

Pokud se usnesení o zastavení řízení účastníkům oznamuje, mohou se proti němu odvolat, stejně jako u rozhodnutí, a odvolací orgán bude posuzovat rozhodnutí i usnesení, postupem podle § 98 ZOP a § 89 až 92 SŘ, každé zvlášť.

15) Stanovení lhůty ke splatnosti pokuty

Dle § 46 odst. 2 ZOP je pokuta splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci, pokud správní orgán nestanoví lhůtu jinou. Může tedy správní orgán stanovit i lhůtu kratší? Domníváme se, že lze stanovit lhůtu kratší než 30 dnů, správní orgán však musí tuto kratší lhůtu odůvodnit. Přitom upozorňujeme, že na vydaných příkazových blocích je uvedena lhůta pro zaplacení

pokuty 15 dnů, což nemá oporu v zákoně (ZOP); dovolujeme si tedy požádat o vyjádření MV.

Odpověď:

ZOP sice subsidiárně umožňuje uložení lhůty jiné než 30 denní, kratší lhůtu však nedoporučujeme a přikláníme se k ukládání lhůty 30 denní, případně delší, která je pro pachatele přestupku příznivější.

Patnáctidenní lhůta na příkazových blocích je dána zejména charakterem řízení, kdy se vydává příkaz na místě, které je rychlejší než klasické řízení o přestupku a obviněný podpisem příkazového bloku nejen s ním, ale i se zkrácenou lhůtou pro zaplacení pokuty vyslovuje souhlas.

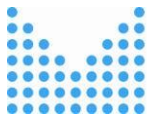
16) Dotaz k vyhlášce MV č. 173/2017 Sb., kterou se mění vyhláška č. 512/2002 Sb., o zvláštní odborné způsobilosti úředníků územních samosprávných celků, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „vyhláška č. 173/2017 Sb.“) a vyhlášce MV č. 304/2012 Sb., o uznání rovnocennosti vzdělání úředníků územních samosprávných celků, ve znění vyhlášky č. 38/2016 Sb., (dále jen „vyhláška č. 304/2012 Sb.“)

Vyhláškou č. 173/2017 Sb. byla s účinností od 1. 7. 2017 novelizována vyhláška č. 512/2002 Sb. Mj. byla správní činnost při přestupkovém řízení ve věci veřejného pořádku, občanského soužití a majetku rozšířena na správní činnost při přestupkovém řízení ve věci pořádku ve státní správě, pořádku v územní samosprávě, veřejného pořádku, občanského soužití a majetku. Novelizována však nebyla vyhláška č. 304/2012 Sb., dle jejíž přílohy 2 tak stále platí, že povinnost prokázat odbornou způsobilost pro správní činnost při přestupkovém řízení ve věci veřejného pořádku, občanského soužití a majetku nemá absolvent magisterského studijního programu Právo a právní věda, obor Právo. Dle znění vyhlášky však zřejmě není těmto absolventům uznána rovnocennost vzdělání při přestupkovém řízení ve věci pořádku ve státní správě a pořádku v územní samosprávě. Máme za to, že tato neodůvodněná disproporce by měla být odstraněna novelizací vyhlášky č. 304/2012 Sb. Než se tak však stane, dovolujeme si požádat o aktuální výklad předmětných ustanovení.

Odpověď:

Zástupce OLG uvedl, že mezi vyhláškou č. 512/2002 Sb., o zvláštní odborné způsobilosti úředníků územních samosprávných celků, ve znění vyhlášky č. 173/2017 Sb., a vyhláškou č. 304/2012 Sb. je nesoulad, který by měl být odstraněn při nejbližší novelizaci vyhlášky č. 304/2012 Sb.

V mezidobí, než dojde k novelizaci vyhlášky č. 304/2012 Sb. je třeba vycházet především z přechodného ustanovení v čl. II bodu 3 věty druhé vyhlášky č. 173/2017 Sb., podle kterého „Úředník, který přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky prokázal zvláštní odbornou způsobilost při přestupkovém řízení ve věci veřejného pořádku, občanského soužití a majetku, splňuje zvláštní odbornou způsobilost

pro výkon správní činnosti při přestupkovém řízení ve věci pořádku ve státní správě, pořádku v územní samosprávě, veřejného pořádku, občanského soužití a majetku“. Toto přechodné ustanovení dopadá i na situace, kdy úředník přede dnem nabytí účinnosti vyhlášky č. 173/2017 Sb. neměl jako absolvent magisterského studijního programu Právo a právní věda, obor Právo povinnost prokázat odbornou způsobilost pro správní činnost při přestupkovém řízení ve věci veřejného pořádku, občanského soužití a majetku.

Podle informací od odboru bezpečnostního výzkumu a vzdělávání MV přichází v úvahu u úředníků, kteří nespádají pod zmiňované přechodné ustanovení, postup uznání rovnocennosti vzdělání v předmětné správní činnosti podle § 34 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávních celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (na základě doložení diplomu a dodatku k diplomu s příslušným kódem studijního programu dle vyhlášky).

17) Komentář k materiálu „Analýza možnosti evidence místa a času spáchání přestupků a evidence přestupků spáchaných mládeží...“

Prostřednictvím Asociace krajů ČR se nám do rukou dostal materiál s názvem „Analýza možnosti evidence místa a času spáchání přestupků a evidence přestupků spáchaných mládeží rozšířením údajů evidovaných v rámci evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů“. Dovolujeme se dotázat, zda je OVS s tímto materiálem obeznámen, zda mu byl zaslán k připomínce, jaké je jeho případné vyjádření k němu a zda se počítá se tím, že materiál bude rozeslán i do řádného mezirezortního připomínkového řízení, aby se mohly k němu vyjádřit i krajské úřady.

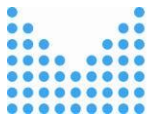
Odpověď:

OVS tento materiál v rámci připomínkového řízení neobdržel a nebyl s ním ani obeznámen. Poprvé ho viděl až v souvislosti s položenou otázkou.

Zástupce OLG k materiálu „Analýza možností evidence místa a času spáchání přestupku a evidence přestupků spáchaných mládeží rozšířením údajů evidovaných v rámci evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů“ uvedl, že materiál zpracovává Ministerstvo spravedlnosti ve spolupráci s odborem bezpečnostní politiky a prevence kriminality MV, (dále jen „OBP“). OLG k tomuto materiálu poskytlo podklady ve formě přehledu dosavadní právní úpravy.

Podle informací od OBP je hlavním obsahem materiálu plnění úkolu č. 18 Akčního plánu Strategie prevence kriminality pro léta 2016 až 2020. Hlavními partnery plnění jsou MV a obce. Cílem analýzy bylo zjistit, zda je možné (legislativně, technicky, z pohledu finančních i personálních kapacit apod.) a efektivně obohatit stávající/připravované databáze s daty o přestupcích o další údaje (místo a čas spáchání přestupků) a také v rámci jakého systému/databáze tak učinit.

V rámci přípravy materiálu byla oslovena Asociace krajů ČR, která k tomu neměla žádné připomínky. Materiál bude v únoru představen Republikovému výboru

pro prevenci kriminality v rámci prezentace plnění úkolů Akčního plánu. V další fázi se počítá s tím, že MV bude další kroky realizovat v rámci připravovaného projektu Mapy budoucnosti II, kde budou nastavovány postupy a nástroje mj. pro sdílení dat mezi Policií ČR a obcemi včetně pilotního ověření v praxi (mj. i pro tvorbu analýz a predikcí kriminality za účelem plánování efektivnějších bezpečnostních a preventivních opatření). V této fázi bude možné i pro kraje, aby se k tomuto dále vyjádřily.

18) Sdělení k výkazu k domácímu násilí a výkazu přestupků za rok 2017

Podle informací, které máme k dispozici, nebude za rok 2017 zpracováván výkaz přestupků. Dovolujeme si požádat OVS, aby nám od OBP zprostředkoval sdělení, zda bude či nebude probíhat sběr údajů za rok 2017 pro statistické sledování přestupků páchaných mezi osobami blízkými (domácí násilí).

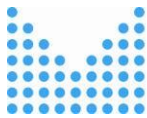
Odpověď:

Zástupce OVS uvedl, že přehled přestupků podle ZNP za II. pololetí roku 2017 se s odkazem na § 110 odst. 1 ZOP vypracovávat nebude. Vzhledem k tomu, že výkaz o přestupcích za I. pololetí roku 2017 spáchaných podle PřesZ, včetně dalších zákonů stanovících skutkové podstaty přestupků, by neměl vypovídací hodnotu, nebudou tyto výkazy rovněž vypracovávány. Pokud jde o statistické sledování přestupků páchaných mezi osobami blízkými, podle sdělení OBP budou tyto údaje, tak jako každoročně, vyžadovány.

V rámci tohoto bodu byli účastníci KD upozorněni též na „Metodickou pomůcku k přehledu přestupků“ dle § 110 ZOP., zpracovanou OLG, dostupnou na stránkách www.mvcr.cz, kdy **zároveň byli vyzváni, aby do příštího KD, který se uskuteční dne 13. 3. 2018, k tomuto materiálu zaslali své případné připomínky. Termín zaslání připomínky: 2. 3. 2018.**

19) Agresivita účastníků řízení - sdělení ke katalogu prací

V současné době se zvyšuje agresivita účastníků řízení, tj. zejména obviněných, přitom se rozšiřuje okruh jejich práv vůči správním orgánům, na které se také kladou stále vyšší požadavky (odbornost). Z praxe úředníků a členů komise projednávajících přestupky zazněl opakovaně požadavek, aby se MV zabývalo jednak přehodnocením katalogu prací a s ním souvisejícím zařazením úředníků projednávajících přestupky do vyšší platové třídy (běžně jsou zařazeni v 9. platové třídě) a dále aby jim byl přiznán rizikový příplatek („fackovné“), který pobírají např. pracovníci orgánu sociálně-právní ochrany dětí, (dále jen „OSPOD“). V souvislosti s novým ZOP je rovněž na tyto úředníky ze strany jejich nadřízených vyvíjen tlak, aby na úřadech projednávali všechny přestupky (na jiných odborech by museli referenti absolvovat zkoušku odborné způsobilosti), přitom „přestupkáři“ jsou již nyní značně přetížení, proto navrhuji, zda by nebylo možné stanovit nějaká kritéria, např. kolik „přestupkářů“ je třeba na určitý počet obyvatel, nebo počet přestupků, jak jsou obdobně nastavena kritéria u pracovníků OSPOD.

Odpověď:

Zástupce OLG informoval, že podle nového znění katalogu prací účinného od 1. 1. 2018 jsou úředníci projednávající přestupky zařazeni do 10. platové třídy. Změna byla provedena nařízením vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 222/2010 Sb., o katalogu prací ve veřejných službách a správě, nařízení vlády č. 302/2014 Sb., o katalogu správních činností, a nařízení vlády č. 104/2005 Sb., kterým se stanoví katalog činností v bezpečnostních sborech, ve znění pozdějších předpisů.

V souvislosti s uvedenou změnou nebyla podle informací, které má OLG k dispozici, diskutována možnost přiznání rizikového příplatku. Diskutována byla možnost zařazení projednávání závažnějších přestupků do vyšší platové třídy (tj. 11. platové třídy), avšak nebyla nalezena shoda na určení hranice odlišující méně závažné a závažnější přestupky.

Pokud jde o další návrhy na změnu katalogu prací, je třeba obrátit se na Ministerstvo práce a sociálních věcí.

K návrhu na stanovení kritérií kolik „přestupkářů“ je třeba na určitý počet obyvatel, nebo počet přestupků, zástupce OLG uvedl, že o takovém návrhu se zatím neuvažuje. Projednávání přestupků a agendu pracovníků OSPOD není možné v tomto ohledu zcela srovnávat s ohledem na odlišnou povahu jejich činnosti.

20) Rozhodovací pravomoc předsedy komise pro projednávání přestupků, (dále též „KPPP“). Může usnesení o odložení věci i usnesení o přerušení řízení vydávat pouze předseda?

Ustanovení § 61 ZOP stanoví pouze to, kdo zřizuje KPPP, co tato komise může projednávat a že má lichý počet členů. Podpůrně se tedy použije § 134 SŘ – řízení před kolegiálním orgánem. Z výše citovaného § 134 odst. 1 vyplývá, že usnesení, s výjimkou usnesení o tom, zda osoba je či není účastníkem, a usnesení o zastavení řízení, jakož i úkon, který není rozhodnutím, provádí předseda samostatně. Může (musí) tedy všechna usnesení o odložení věci dle § 76 ZOP i usnesení o přerušení řízení dle § 85 ZOP vydávat pouze předseda komise?

Odpověď:

Vzhledem k tomu, že § 61 ZOP se k tomuto ustanovení SŘ nijak nevymezuje, kromě ustanovení, že komise musí mít lichý počet členů, lze dovodit, že tato ustanovení § 134 SŘ se použijí na rozhodování komise a jeho předsedy.

21) K § 131 odst. 5 SŘ

MV zastává názor, že dle § 131 odst. 5 SŘ nelze z důvodu vhodnosti postoupit věc před zahájením řízení, neboť v danou chvíli neexistují účastníci řízení. V případě, že správní orgán postoupí věc z důvodu vhodnosti před zahájením řízení dle § 131 odst. 5 SŘ a nevyžádá si předchozí souhlas správního orgánu, jemuž má být věc postoupena, a orgán, jemuž byla věc postoupena, s tímto postupem nesouhlasí, rozhoduje MV věc jako spor o místní příslušnost a usnesením určí, který správní

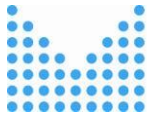
orgán je k projednání příslušný, přičemž rozhodující je fakt, že si správní orgán nevyžádal souhlas orgánu, jemuž je věc postupována, a proto je k projednání věci určen ten orgán, který z důvodu vhodnosti chtěl věc postoupit jinému orgánu. Dotaz zní, zda tento postup brání následnému zahájení řízení a opětovnému zaslání věci jinému (tj. témuž, co poprvé) orgánu z důvodu vhodnosti, tentokrát již bez vyžádání souhlasu, z čehož může opětovně vzniknout spor o místní příslušnost, který již bude posuzován s ohledem na vhodnost postoupení věci. V případě, že znovu věc postoupit z důvodu vhodnosti stejnému orgánu nelze, je otázkou, zda není vhodnější nerozhodovat v této věci usnesením jako o sporu o místní příslušnost, když de facto spor žádný nevznikl, ale pouze připsím vrátit spisovou dokumentaci správnímu orgánu s odkazem na fakt, že si ve věci nevyžádal souhlas orgány, jemuž má být věc postupována.

Odpověď:

Pokud MV svým usnesením rozhodne spor o místní příslušnost, vzniklý před zahájením řízení a určí k projednání přestupku jeden ze správních orgánů účastných na sporu, neznamená to, že po zahájení řízení by správní orgán, který řízení zahájí, nemohl ustanovení § 131 odst. 5 SŘ opětovně využít. Musely by však pro to vyvstat zcela nové důvody, které při řešení sporu o místní příslušnost před zahájením řízení známy nebyly.

K tomu ještě podotýkáme:

- a) OVS nikdy nekonstatoval, že před zahájením řízení nelze postoupit věc z důvodů vhodnosti. Tento postup nevylučuje, ale je možný jen za splnění podmínek uvedených v ustanovení § 131 odst. 5 a zejména odst. 6 SŘ;
- b) OVS ve svých usneseních sice konstatuje, že nebyl získán předchozí souhlas správního orgánu, kterému má být věc postoupena, ale v odůvodnění vždy uvede i další podstatné důvody, které ho k tomu vedly (viz § 135 odst. 6 SŘ). Prakticky vždy správní orgány postupují věc z důvodů vhodnosti zcela bezmyšlenkovitě. Z oznámení o přestupku se dozví, že podezřelý má trvalý pobyt v jiné obci, tak na základě této skutečnosti věc postoupí a přitom neberou do úvahy, že v řízení bude vystupovat možný poškozený, osoba přímo postižená spácháním přestupku či svědkové, kteří mají trvalý pobyt nebo se zdržují ve správním obvodu správního orgánu, kde se přestupek stal nebo vyšel najevo. Tímto svým postupem zvýhodňují podezřelého na úkor ostatních budoucích účastníků řízení a osob účastných na řízení a zvyšují náklady řízení správního orgánu, kterému věc postupují, (svědecké, poštovné apod.). Usnesení přitom ani řádně neodůvodňují. Odkaz na trvalý pobyt podezřelého nepostačuje. To je ten pravý důvod, proč MV vždy zpravidla rozhodne tak, že určí místně příslušným správním orgánem ten správní orgán, ve kterém byl přestupek spáchán nebo kde vyšel najevo. OVS proto žádá krajské úřady, aby i na tyto skutečnosti zaměřily svou metodiku vůči obecním úřadům;
- c) ustanovení § 131 odst. 5 a 6 SŘ nemá sloužit jako nástroj pro prolomení ustanovení § 62 ZOP, který zcela jasně definuje místní příslušnost k projednávání přestupků, či možnosti se „přestupku zbavit“;

- d) jestliže po zahájení řízení již předchozího souhlasu správního orgánu, kterému má být věc postoupena, není třeba, neznamená to, že správní orgán, kterému je věc takto postoupena, s tím musí souhlasit. Tím vznikne opět spor o místní příslušnost a příslušný správní orgán jej bude řešit postupem dle § 11 odst. 2 SŘ;
- e) OVS je toho názoru, že pokud věcně a místně příslušný správní orgán usnesením postoupí věc z důvodu vhodnosti jinému věcně příslušnému správnímu orgánu, (ne místně příslušnému), a ten s tím nesouhlasí, dochází jednoznačně ke sporu o místní příslušnost, kterou musí příslušný správní orgán řešit postupem podle § 11 odst. 2 SŘ. Takto musí postupovat nejen OVS, ale i krajské úřady, pokud řeší spor o místní příslušnost mezi obcemi v rámci kraje.

22) Způsob rozhodnutí odvolacího správního orgánu

V případě, že je podáno včasné odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení podle § 76 odst. 1 písm. k) PřesZ, platného a účinného do 30. 6. 2017 (tj. z důvodu, že v řízení o návrhu podle § 68 odst. 1 byl návrh podán opožděně), přičemž v průběhu odvolacího řízení dojde k uplynutí jednorocní lhůty k projednání přestupku, měl by odvolací orgán o podaném odvolání rozhodovat věcně (např., zjistí-li, že návrh byl skutečně podán opožděně, odvolání podle § 90 odst. 5 SŘ zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit), anebo – s ohledem na skutečnost, že rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. k) PřesZ patří mezi rozhodnutí, která (nabydou-li právní moci) tvoří překážku věci rozsouzené (jde tedy o rozhodnutí ve věci) – rozhodnout (bez věcného přezkoumání napadeného rozhodnutí) podle § 90 odst. 4 SŘ, neboť ve věci již došlo k zániku odpovědnosti za přestupek?

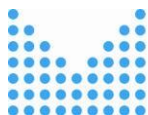
Odpověď:

Podle našeho názoru by měl odvolací správní orgán rozhodnout dle § 90 odst. 4 SŘ.

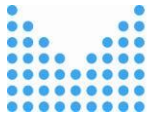
V této souvislosti lze případně odkázat na rozsudek NSS ze dne 8. 2. 2017, č. j. 3 As 48/2016 – 19, námi uváděný na KD 7. 3. 2017, kde byl dokonce vysloven i tento závěr: „Pokud správní orgán prvního stupně z důvodu prekluze odpovědnosti zastaví řízení o přestupku podle § 88 odst. 2 v návaznosti na § 66 odst. 2 SŘ a podle § 76 odst. 3 PřesZ, odvolací správní orgán již o odvolání podaném proti předchozímu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jímž byl účastník uznán vinným za spáchání přestupku, nerozhoduje.“

II. Relevantní judikatura pro přestupkové řízení

- 1) **Rozsudek NSS ze dne 7. 6. 2017, č. j. 7 As 291/2016 – 27** – k doručování na účastníkem řízení zvolenou elektronickou adresu: NSS uvedl, že pokud účastníkem zvolená doručovací e-mailová adresa obsahuje diakritická znaménka, lze to za současného stavu techniky považovat za objektivní technickou překážku doručení

- 2) **Rozsudek NSS ze dne 8. 6. 2017, č. j. 1 As 47/2017 – 27** – mj. k neposkytnutí informace, kdo je úřední osobou - je to sice vada řízení o přestupku, tato vada však sama o sobě nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí, pokud rozhodnutí nevydala podjatá úřední osoba
- 3) **Rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2017, č. j. 1 As 83/2017 – 59** – kategorický závěr KS, že zásada oficiality v přestupkovém řízení znamená, že pokud je tvrzením obviněného z přestupku během správního řízení některý z důkazů zpochybněn, přesouvá se důkazní břemeno na jeho stranu a je pouze na něm, aby svá tvrzení prokázal, je nesprávný; na druhou stranu – odkazy KS na jednání zástupce žalobce v jiných řízeních nejsou irelevantní – neboť – NSS i Ústavní soud v minulosti již mnohokrát konstatovaly, že soudy ani správní orgány nerozhodují ve vakuu; není proto porušením procesní rovnosti, pokud OVM např. při plnění své poučovací povinnosti vezme v úvahu, že se určité osobě – opakovaně a soustavně vystupující v postavení účastníka řízení nebo zmocněnce v obdobných případech – již příslušných poučení mnohokrát dostalo, že již proto není nutné opakovat, neboť pro danou osobu musí být postup OVM předvídatelný
- 4) **Rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2017, č. j. 5 As 204/2015 – 59** – zde řešena tato situace: správní orgán prvního stupně vydal příkaz, proti příkazu byl z e-mailu (elektronické adresy) X podán odpor s uznávaným el. podpisem (v těle e-mailové zprávy), jehož přílohami byl text odporu a plná moc, které však neobsahovaly vlastnoruční ani elektronický podpis údajného zmocněnce; v rámci textu odporu žádal zmocněnec o doručování na e-mailovou adresu X; správní orgán vyzval zmocněnce k doplnění podání – výzvu zaslal podateli na jeho e-mail, ale jelikož nastaly problémy s jejím doručením, zaslal výzvu také na el. adresu X údajného zmocněnce, na kterou sice dodána byla, ale nebyla potvrzena, a proto doručoval též na adresu TP zmocněnce (na ÚMČ Praha 6) a na jeho doručovací adresu evidovanou v ISEO – poté co nastala fikce doručení, vzhledem k tomu, že údajný zmocněnec na výzvu k doložení plné moci nereagoval, správní orgán prvního stupně konstatoval, že podaný odpor je neúčinný a že příkaz nabyl právní moci; krajský soud dospěl k závěru, že došlo ke zneužití práva na zastupování – podle krajského soudu správní orgán neměl k e-mailovému podání vůbec přihlížet a tudíž ani neměl povinnost vyzývat k doložení průkazné plné moci – tento závěr však NSS shledal jako nesprávný
- 5) **Rozsudek NSS ze dne 28. 6. 2017, č. j. 2 As 105/2017 – 48** – právní věta: *„Pro posouzení včasnosti úhrady soudního poplatku učiněné v hotovosti a aplikaci § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (tj. následků nezaplacení poplatku), je rozhodný den, kdy žalobce složil odpovídající částku na pokladně soudu. Nepodstatné je naopak to, kdy byl soudní poplatek připsán na účet soudu poté, co jej oprávněná soudní osoba na účet vložila.“*

- 6) Rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2017, č. j. 2 As 80/2017 - 34 – právní věta:
„I. I nepodepsané odvolání zásadně zahajuje řízení o odvolání v přestupkové věci (ledaže by z jeho obsahu vůbec neplynulo, kdo je má činit), a toto řízení je třeba skončit některým ze zákonem předvídaných způsobů. Vada spočívající v chybějícím podpisu by bránila projednání takového odvolání teprve tehdy, vyvstaly-li by pochybnosti, že podání učinil v skutku ten, kdo se v něm jako podatel deklaruje (§ 37 odst. 3 správního řádu).“
„II. Podpis, není-li úředně ověřen, za běžných okolností není nic víc než omezeně spolehlivý autentifikační prostředek – jeho přítomnost na podání obvykle zvyšuje pravděpodobnost, že je učinil v skutku ten, kdo v něm je za podatele označen, ale málokdy o tom dává jistotu. Za běžných okolností je třeba vycházet z toho, že ten, kdo je v podání jako podatel označen, jím je, ledaže vyvstanou rozumné důvody k jiné domněnce či pochybě, že tomu je či může být jinak; tuto domněnku či pochybu pak musí správní orgán prověřit a zařídit se podle výsledků svých zjištění (§ 37 odst. 2 správního řádu).“
- 7) Rozsudek NSS ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 As 34/2017 – 34 – právní věta:
„V rámci odborného lékařského vyšetření při zjišťování přítomnosti alkoholu nebo jiné návykové látky musí být u podezřelého z přestupku provedeno cílené klinické vyšetření lékařem, včetně jeho pokynu (ordinace) o dalším postupu.“
- 8) Rozsudek NSS ze dne 20. 10. 2017, č. j. 2 As 101/2017 – 46 – právní věta:
„V případě zastavení řízení o přestupku dle § 76 odst. 1 písm. f) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, nelze analogicky užít § 172 odst. 4 trestního řádu a pokračovat v řízení ani tehdy, oznámí-li osoba obviněná z přestupku, že na projednání věci trvá.“
- 9) Usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 10. 2017, č. j. 4 As 165/2016 - 46 – právní věta:
„I. Správní orgán rozhodující o správním deliktu musí ve výrokové části rozhodnutí (§ 68 odst. 2 správního řádu) uvést všechna ustanovení, byť obsažená v různých právních předpisech, která tvoří v souhrnu právní normu odpovídající skutkové podstatě správního deliktu.“
„II. Pokud správní orgán ve výrokové části rozhodnutí (§ 68 odst. 2 správního řádu) neuvede všechna ustanovení, která zakládají porušenou právní normu, bude třeba v každém jednotlivém případě posoudit závažnost takového pochybení. Při úvahách, zda je neuvedení určitého ustanovení ve výrokové části odstranitelné interpretací rozhodnutí, bude významné zejména to, zda jasné vymezení skutku ve výroku rozhodnutí dovoluje učinit jednoznačný závěr, jakou normu pachatel vlastně porušil. Důležité bude též to, jaká ustanovení ve výrokové části správní orgán

uvedl, a jaká neuvedl. Ke zrušení rozhodnutí bude třeba přistoupit i tehdy, nebude-li chybějící ustanovení zmíněno ani v odůvodnění rozhodnutí.“

- 10) Rozsudek NSS ze dne 24. 11. 2017, č. j. 10 As 261/2017 – 41 – právní věta:
„I. Přijetí poplachové zprávy z automatizovaného zabezpečovacího systému střeženého objektu na pult centrální ochrany bezpečnostní agentury samo o sobě nevyvolá nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem, které je základní podmínkou jednání v krajní nouzi (§ 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích).“
„II. Řidič bezpečnostní agentury, který při plnění úkolů agentury jede do střeženého objektu, v němž hrozí konkrétní nebezpečí, a překročí přitom nejvyšší dovolenou rychlost v jízdě, se zpravidla nemůže bránit tím, že jednal v krajní nouzi, pokud se předtím nepokusil on nebo bezpečnostní agentura nebo klient bezpečnostní agentury využít pomoci policie (absence podmínky subsidiarity dle § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích).“

III. Jiná sdělení

Na závěr byli účastníci KD zpraveni o tom, že dne 24. 11. 2017 zasedal Poradní sbor ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání, (dále jen „poradní sbor“), který se zabýval následujícími body:

Bod č. 1:

Lhůta pro zrušení výkazu nedoplatků z podnětu zdravotní pojišťovny podle zákona o veřejném zdravotním pojištění

Bod č. 2:

Možnost postoupení věci z důvodu vhodnosti bez předchozího souhlasu správního orgánu, jemuž má být věc postoupena, před zahájením řízení

Bod č. 3:

Zahájení řízení z moci úřední o „návrhovém“ přestupku po 30. červnu 2017

Bod č. 4:

Zastoupení osoby přímo postižené spácháním přestupku, zákonného zástupce mladistvého obviněného a opatrovníka mladistvého obviněného

Bod č. 5:

Kvalifikační požadavky na předsedu komise pro projednávání přestupků

Bod č. 6:

Aplikace ustanovení § 112 odst. 2 zákona o odpov. za přestupky

K bodům 2 až 5 poradní sbor přijal závěry, které budou uveřejněny na stránkách www.mvcr.cz.

Zároveň byli účastníci KD informováni o tom, že dne 28. 11. 2017 proběhl první termín zkoušky ze ZOP (dle § 111 odst. 3 ZOP). Všichni přihlášení úředníci přítom vyhověli.

Příští KD se uskuteční **v úterý dne 13. 3. 2018 formou osobního setkání od 9:30 hod. ve velké zasedací místnosti (1.40) v prvním patře budovy A Ministerstva vnitra na adrese náměstí: Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4 (bývalý Centrotex).** Případné dotazy či podněty na KD zasílejte na OVS nejpozději do **2. 3. 2018.**

JUDr. Václav Henych
ředitel odboru všeobecné správy